

Marta Kopiec

Tęsknota

W zamkniętej szafie
cisza zakłada
coraz to nowe sukienki.

Czujesz aromat
świeżo zaparzonej kawy.
Zapach zroszonych traw i kwiatów
pobudza twoje zmysły.

Wiatr otula cię
przyjemnym chłodem,
a na twarzy pojawia się rumieniec
dar porannego słońca.

Kamień

Milczy.
Głęboko wbity w ziemię.
Przyjmuje tylko zimne krople deszczu.
Suchy liść ubiera jego nagie ciało.
Bezdomny staruszek
z wczorajszą kromką chleba w ręce.

Jesień

Dostojna, lecz kapryśna.
Urokiem swojej natury
zagląda do szafy.
W ciepłe kominka
W blasku świecy.
Otula kolorowym płaszczem
smutek chłodnego poranka.

W parku

Jasny promień słońca
odbija czerwień rozrzuconych liści.
Soczysta jarzębina
karmi swoim kolorem
zielen przydrożnych trawników.
Spokój dostojnej wierzby
przerywa ciepły, jesienny wiatr.

* * *

Przez niedomknięte drzwi
cicho przemyka wiatr.
Szeleszczą brązowe liście.
Drewnianą podłogę
pokrywa gęsty kurz.
Zapach przewróconego krzesła
zostawia zapomniany ślad.

Wiesław Prastowski

Życie

W życiowym wędrowaniu
pod ciężarem lat gubią się drogi
znalazłem się w głębi cienistego lasu
wśród zieloności rozłożystych paproci
zlewającej się z czerwonością malin
dojrzałością niebieskością jagód
zapachami mięty i macierzanki
nieśmiałością złocistych podbiałów
szczębiotem ptasich gniazd
zatrzymał się bieg czasu
przemijanie ma swój sens
dzień spotyka się z nocą
szare światy z błękitnymi zmierzchami
wołanie gaśnie w ciszy nocy
słowa giną w codzienności
marzenia zastygają w zwątpieniu
nieoczekiwany dotyk losu
zresetować może wszystko
co jest darem życia
jako niewiele znaczący fakt.

Być mężczyzną i poetą

Być mężczyzną i poetą
Rzecz trudna do spełnienia
Trzeba mieć delikatność lotu motyla
Mądrość filozofa życia
Umieć rozjaśniać dusze bliskich
Ostrożnie wędrować po krainie poetów
Bać się zdrady i sztucznego śmiechu
Poezję mierzyć krokami mowy
Poza nią są bezsłowne przestrzenie
Cieszyć się nawet niezdatnym wierszem
Uczyć się nowej mowy i myśli bez lęku
Dawać dobrze napisany wiersz
Umiejącym słuchać sercem
Nie tracić sprawności nazywania zdarzeń
Nie popadać w manierę
Rozumieć różnicę między mocą a słabością
Wiarą w słowo i niewiarą w jego siłę
Istotą poezji jest odkrywanie piękna
wzbogacającego mądrość czynienia dobra
Cieszyć się jak doskonalili się poetycki język
z tomiku na tomik.

Cmentarze pamięci

W dni poświęcone duchom przodków
Nawiedzamy groby bliskich
Myślimy nad tym co jest ważne
Wobec wieczności i zapomnienia
Wiemy, że nic nie oprze się śmierci
Ona wszystko wyrówna i wygładzi
Rozpyli w nieskończoności
Życie biegnie ku swemu przeznaczeniu
Nicości bez wczoraj i jutra

W której mieszka matematyka
Wieczne liczby, prawa fizyki i chemii
Słowa nie mają znaczenia
Może to nie nicłość
poza czasem i przestrzenią
może coś co zamyka się w niej przeszłość
wszelkie światy i możliwe zdarzenia
nic nie ginie w tym świecie
nieznającym początku ani końca
żaden grzech i zasługa
nie zostaną wymazane
kraina wieczności nieskończenie pojemna
wszystko pamiętająca
mieszka tam każda myśl
sens i każda wartość
dla nas to miejsce szczególne
gdzie wszystko jest we wszystkim
wszystko zbiega się z Jedno
nie da się do niego przenieść
naszych ciał i naszego życia
my jesteśmy nicością Ducha
sprawy ludzkie są wyłącznie ludzkie
w tym zawiera się tragizm życia
nikt nas nie wymaże z księgi bytu.

Estetyka codzienności

Estetyka dotyczy wszystkiego
Ma wpływ na nasze decyzje
Sądy estetyczne dowartościowują
codzienność
Wrażenia estetyczne zależą od zmysłów
Wzroku i słuchu
one są obiektywne i intelektualne
Natomiast węch, smak i dotyk
Mają subiektywny charakter
Współczesny fenomen zainteresowania
kuchnią
Jest sposobem na ponowne odkrywanie
Zmysłu smaku i zapachu w codzienności
Powtarzalność, przenikliwość
i przypadkowość
Określają codzienne doświadczenia
estetyczne
Sztuka i filozofia mówią o człowieku
i świecie
Filozoficzny namysł nad codziennością
Pomaga zrozumieć, że nasze codzienne
wybory
Nie są czysto neutralne
Możemy zmieniać je i przełamywać.

Zło

Zło jest w nas
Zło jest w naszym świecie
Jest w nas nieodgadnionym zamętem
Cienie i mroki towarzyszą losowi
człowieka
Tylko zwierzęta mogą zabijać bez zbrodni
Nam zło dane jest z człowieczeństwem
To przesłanie Leszka Kołakowskiego
Ożywia jego dzieło i czyni aktualnym
dzisiaj
Filozofia poszukuje dobra i prawdy
Zło przenika cały byt i jest akceptowane